

ACELE KARAR VERMEYİN...
Çin düşünürü Lao Tzu'nun öyküsü.....

Köyün birinde bir yaşlı adam varmış. Çok fakirmiş ama Kral bile onu kıskanırmış... Öyle dillere destan bir beyaz atı varmış ki, Kral bu at için ihtiyara nerdeyse hazinesinin tamamını teklif etmiş ama adam satmaya yanaşmamış..

"Bu at, bir at değil benim için; bir dost, insan dostunu satar mı" dermiş hep. Bir sabah kalkmışlar ki, at yok. Köylü ihtiyarın başına toplanmış: "Seni ihtiyar bunak, bu atı sana bırakmayacakları, çalacakları belliydi. Krala satsaydın, ömrünün sonuna kadar beyler gibi yaşardın. Şimdi ne paran var, ne de atın" demişler...

İhtiyar: "Karar vermek için acele etmeyin" demiş.
"Sadece at kayıp" deyin, "Çünkü gerçek bu.
Ondan ötesi sizin yorumunuz ve verdiğiniz karar.
Atımın kaybolması, bir talihsizlik mi, yoksa bir şans mı?
Bunu henüz bilmiyoruz. Çünkü bu olay henüz bir başlangıç.
Arkasının nasıl geleceğini kimse bilemez."

Köylüler ihtiyar bunağa kahkahalarla gülmüşler.
Aradan 15 gün geçmeden at, bir gece ansızın dönmüş...
Meğer çalınmamış, dağlara gitmiş kendi kendine.
Dönerken de, vadideki 12 vahşi atı peşine takıp getirmiş.
Bunu gören köylüler toplanıp ihtiyardan özür dilemişler.
"Babalık" demişler, "Sen haklı çıktın. Atının
kaybolması bir talihsizlik değil adeta bir devlet kuşu
oldu senin için, şimdi bir at sürün var."

"Karar vermek için gene acele ediyorsunuz"
demiş ihtiyar. "Sadece atın geri döndüğünü söyleyin.
Bilinen gerçek sadece bu. Ondan ötesinin ne getireceğini
henüz bilmiyoruz. Bu daha başlangıç.
Birinci cümlenin birinci kelimesini okur okumaz
kitap hakkında nasıl fikir yürütebilirsiniz?"

Köylüler bu defa açıkça ihtiyarla dalga geçmemişler
ama içlerinden "Bu herif sahiden gerzek" diye geçirmişler...
Bir hafta geçmeden, vahşi atları terbiye etmeye çalışan
ihtiyarın tek oğlu attan düşmüş ve ayağını kırmış.
Evin geçimini temin eden oğul şimdi uzun zaman
yatakta kalacakmış. Köylüler gene gelmişler ihtiyara.
"Bir kez daha haklı çıktın" demişler.

"Bu atlar yüzünden tek oğlun, bacağına uzun süre
kullanamayacak. Oysa sana bakacak başkası da yok.
Şimdi eskisinden daha fakir, daha zavallı olacaksın"
demişler. İhtiyar "Siz erken karar verme
hastalığına tutulmuşsunuz" diye cevap vermiş.

**"O kadar acele etmeyin. Ođlum bacağını kırdı.
Gerçek bu. Ötesi sizin verdiğiniz karar. Ama acaba
ne kadar dođru. Hayat böyle küçük parçalar halinde
gelir ve ondan sonra neler olacađı size asla bildirilmez."**

**Birkaç hafta sonra, düşmanlar kat kat büyük bir ordu
ile saldırmış. Kral son bir ümitle eli silah tutan
bütün gençleri askere çağırılmış. Köye gelen görevliler,
ihtiyarın kırık bacaklı oğlu dışında bütün gençleri
askere almışlar. Köyü matem sarmış. Çünkü savaşın
kazanılmasına imkân yokmuş, giden gençlerin ya
öleceğini ya da esir düşeceğini herkes biliyormuş.**

**Köylüler, gene ihtiyara gelmişler... "Gene haklı
olduğun kanıtlandı" demişler. "Ođlunun bacağı kırık
ama hiç deđilse yanında. Oysa bizimkiler,
belki asla köye dönemeyecekler. Ođlunun bacağının
kırılması, talihsizlik değil, şansmış meğer..."**

**"Siz erken karar vermeye devam edin" demiş,
ihtiyar. "Oysa ne olacağını kimseler bilemez.
Bilinen bir tek gerçek var. Benim ođlum yanımda,
sizinkiler askerde... Ama bunların hangisinin talih,
hangisinin şanssızlık olduğunu sadece Allah biliyor."**

Lao Tzu, öyküsünü şu nasihatla tamamlamış:

**"Acele karar vermeyin.
Hayatın küçük bir dilimine bakıp
tamamı hakkında karar vermekten kaçının.
Karar; aklın durması halidir.
Karar verdiniz mi, akıl düşünmeyi,
dolayısı ile gelişmeyi durdurur.
Buna rağmen akıl,
insanı daima karara zorlar.
Çünkü gelişme halinde olmak
tehlikelidir ve insanı huzursuz yapar.
Oysa gezi asla sona ermez.
Bir yol biterken yenisi başlar.
Bir kapı kapanırken, başkası açılır.
Bir hedefe ulaşırsınız ve
daha yüksek bir hedefin hemen
oracıkta olduđunu görürsünüz."**

Lao Tzu